

var blevet raadspurgt, havde kun 25 svaret Bureauet før den 1. Marts 1939. 9 Regeringer gik direkte imod internationale Regler, der fastsatte Normalarbejdstiden inden for Industri, Handel og Kontorvirksomhed til mindre end 48 Timer ugentlig, 9 Regeringer slog fast, at de vel intet havde imod Tanken om at nedsætte Arbejdstiden, men at de ikke turde skride til at ratificere en international Konvention, der gik i denne Retning. Kun 7 Regeringer havde i Principet erklæret sig enige i at søge gennemført en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden til 40 Timer ugentlig, nemlig Belgien, Danmark, De Forende Stater, Frankrig, Norge, Ny Zeeland og Spanien.

Bureauet kunde herefter i den udsendte blaa Rapport slaa fast, at der næppe kunde næres Haab om at gennemføre et Konventionsudkast, der foreslog en ugentlig Arbejdstid paa 40—44 Timer, selvom man eventuelt gjorde Reglerne saa smidige som muligt og indførte en længere Overgangsperiode, inden de skulde træde i Kraft. Bureauet mindede i denne Forbindelse om, at der i den seneste Tid som Følge af den politiske og økonomiske Udvikling snarere havde vist sig en Tilbøjelighed til at sætte Arbejdstiden op inden for Industri og Handel. Under Hensyn hertil konkluderede Bureauets Rapport i en Udtalelse om, at Konferencen — saafremt den økonomisk og politisk usikre Tilstand ikke bedredes i Løbet af kortere Tid —, vilde gøre bedst i „at udsætte Drøftelserne om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden inden for Industri og Handel og at henvise Spørgsmaalet til Styrelsesraadet med Anmodning om paany at tage Problemet op, naar Udsigterne til at faa dette løst var større“.

Paa Konferencen fremsatte forskellige Regeringsrepræsentanter — herunder Danmarks — derefter følgende Resolutionsforslag:

„De Regeringsdelegerede fra Frankrig, De Forende Stater, Belgien, Danmark og Norge, som har været og fortsat er Tilhængere af, at der gennemføres internationale Regler om Arbejdstidens Nedsættelse, henstiller følgende Resolution til Konferencen:

„Konferencen,

der har bemærket sig Udfaldet af den Forespørgsel, der har været rettet til de enkelte Regeringer om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden inden for Industri, Handel og Kontorvirksomhed, og som maa erkende, at det vil være forbundet med Vanskelighed for en Række Regeringer at paatage sig internationale Forpligtelser i saa Henseende paa et Tidspunkt, hvor økonomisk Fremgang og Udbygning og Gennemførelse af den sociale Lovgivning i høj Grad præges af den fremherskende, politiske Usikkerhed, der har bevirket, at et stort Antal Stater har ment at burde gennemføre omfattende Planer med Hensyn til Oprustningen og det nationale Forsvar,

beslutter under disse ekstraordinære Omstændigheder paa nærværende Samling at afholde sig fra en Undersøgelse af Spørgsmaalet om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden inden for Industri, Handel og Kontorvirksomhed, selvom den internationale Arbejdsorganisation fortsat vil holde sig Spørgsmaalet for Øje, og

opfordrer Styrelsesraadet til at træffe Beslutning om at sætte dette Spørgsmaal paa Dagsordenen for en senere Konference, saa snart en Bedring af den internationale Situation gør en saadan Beslutning rimelig“.

Denne Resolution gav Anledning til en omfattende Drøftelse i Plenarforsamlingen. Regeringsrepræsentanterne for De Forende Stater, Frankrig og Ny Zeeland uddybede og supplerede nærmere den i Resolutionen givne Begrundelse for at udsætte Behandlingen af dette Spørgsmaal. Direktør Ørsted støttede paa Arbejdsgivergruppens Vegne Forslaget, idet han herunder anførte, at ogsaa økonomiske Grunde, saaledes som det tidligere var blevet fremhævet fra Arbejdsgiverside, maatte føre til at udskyde Spørgsmalets Behandling. Forslaget, der paa Grund af den spændte, internationale Situation ogsaa fandt Støtte fra Arbejderside, blev derefter vedtaget med 90 Stemmer mod 2.